

πρῶτῃ : Ἰσαακίῃ
Δευτέρῃ : Παντοκράτορι

και Ισαάκιος - 3

Από τούτους τους τρεις Αγίους, ο

μεν Δαλμάτος <1> ήτον στρατιώτης εις το δεύτερον στρατιωτικόν σχολείον, κατά τους χρόνους του βασιλέως Θεοδοσίου του Μεγάλου, εν έτει τξη΄ [368], ζων ευσεβώς και θαυρέστως. Ύστερον δε αφήσας γυναίκα, τέκνα, και τα του κόσμου πράγματα, επήρε μαζί του μόνον τον υιόν του Φάυστον, και επήγεν εις τον Άγιον Ισαάκιον, και εκεί γενόμενος Μοναχός, έφθασεν εις μεγαλώτατον ύψος αρετών. Ο δε θαυμαστός ούτος Ισαάκιος εκατοίκησεν εις την έρημον και ησυχίαν, από αυτήν την νεαράν του ηλικίαν, μεταχειριζόμενος κάθε είδος αρετής, διά τούτο και ο λόγος του ήτον λαμπρότατος, επειδή ήτον στολισμένος με την ενάρητον ζωήν. Όταν δε ευγήκεν ο βασιλεύς Ουάλης ο Αρειανός, να υπάγη να πολεμήση τους Σκύθας και Γότθους, επήγεν εις αυτόν ο Ισαάκιος και είπεν. Άνοιξον ω βασιλεύ τας Εκκλησίας εις τους Ορθοδόξους, και θέλεις νικήσεις εις τον πόλεμον. Ο δε βασιλεύς δεν επείθετο, αλλά θυμωθείς είπεν εις τον Όσιον, όταν γυρίσω από τον πόλεμον, τότε θέλεις παιδευθής διά τα λόγια σου ταύτα. Ο δε Όσιος, εάν, είπεν, εσύ γυρίσης από τον πόλεμον, δεν ελάλησεν εις εμένα Κύριος ο Θεός. Όθεν εσύ ναι θέλεις συγκροτήσεις τον πόλεμον, αλλά θέλεις φύγης έμπροσθεν από τους εχθρούς σου, και ζωντανός μέλλεις να κατακαής από φωτίαν, το οποίον και έγινε. Διατί αυτός κλεισθείς μέσα εις ένα αχυρώνα, εκεί κατεκάη. Ούτος ο Όσιος μέλλωντας να απέλθη προς Κύριον, εκατάστησεν Ηγούμενον του Μοναστηρίου τον Δαλμάτον, όταν ήτον Πατριάρχης εις την Κωνσταντινούπολιν ο Άγιος Αττικός. Ο δε Όσιος Δαλμάτος διαπρέπας εν τη ασκήσει, έμεινε νηστικός τεσσαράκοντα ημέρας, και εις άλλας τόσας ήλθεν εις έκστασιν. Όθεν έγινεν αιδέσιμος και σεβάσιμος, τόσον εις τους βασιλείς και εις την Σύγκλητον, όσον και εις τους Αγίους Πατέρας τους εν Εφέσω συναχθέντας κατά την Τρίτην Σύνοδον εν έτει υλα΄ [431]. Οι οποίοι και εψήφισαν αυτόν Αρχιμανδρίτην, και τους μεταγενεστέρους δε από αυτόν, εδιώρισαν να είναι εξουσιασταί παντοτινοί του Μοναστηρίου αυτού. Όθεν εν τούτοις διαπρέπας ο αοίδιμος, προς Κύριον εξεδήμησε, και κατετέθη εις το ειδικόν του Μοναστήριον. (Σημείωσαι ότι ο ελληνικός των Οσίων Πατέρων τούτων Βίος σώζεται εν τη Μεγίστη Λαύρα, ου η αρχή· «Ο μέγας ούτος και θαυμαστός Ισαάκιος».) [\(περισσότερα...\)](#)